

نظام محافظت و پشتیبانی کالیفرنیا
شماره تلفن رایگان 776-5746 (800)

دریافت فناوری‌های کمکی از طریق کارفرمای خود

اکتبر 2105، نشریه شماره 16.5580 - Farsi

۱. فناوری‌های کمکی چیست؟

اصطلاح «فناوری‌های کمکی» ("assistive technology") به معنای فناوری‌های به کار رفته در دستگاه‌ها یا خدمات کمکی است که به منظور افزایش، حفظ، یا بهبود توانایی‌های کارکردی افراد دچار معلولیت مورد استفاده قرار می‌گیرد. (U.S.C., United States Code) 29 قسمت 3002(3)(4)(5)

۲. چه قوانینی به من این اجازه را می‌دهند که فناوری‌های کمکی را از کارفرمایم درخواست کنم؟

چندین قانون وجود دارد که کارفرمایان را موظف می‌سازد فناوری‌های کمکی را به عنوان امکاناتی منطقی تأمین و ارائه کنند، از جمله «قانون آمریکایی‌های دچار معلولیت» (ADA, Americans with Disabilities Act) و قسمت 504 از «قانون توانبخشی» (Rehabilitation Act) و قوانین کالیفرنیا (California Laws).

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره «قانون آمریکایی‌های دچار معلولیت» و سایر قوانینی که به منظور محافظت از معلولین در محل کارشان تصویب شده است، به نشریه Disability Rights California تحت عنوان «حقوق استخدام بر اساس قانون آمریکایی‌های دچار معلولیت» مراجعه کنید:

<http://www.disabilityrightsca.org/pubs/PublicationsEmployment.htm>

۳. من بر اساس قانون ADA واجد صلاحیت شناخته شده‌ام. و برای شغلم به وسایل کمکی نیاز دارم. آیا می‌توانم از کارفرمایم درخواست کنم که آنها را برای من تأمین کند؟

بله. ADA تصریح می‌کند که یکی از روش‌هایی که کارفرمای شما می‌تواند امکاناتی منطقی را برای شما فراهم نماید این است که تجهیزاتی جدید را در اختیار شما قرار دهد یا تجهیزات محل کار یا فناوری‌های کمکی فعلی را به گونه‌ای اصلاح کند که بتوانند در انجام وظایف شغلی ضروری (وظایف اصلی) به شما کمک کنند. 29 مجموعه مقررات فدرال (C.F.R., Code of Federal Regulations) قسمت (ii)(2)(o) 1630.2. از سوی دیگر، در خصوص کارهایی که برای کار شما حاشیه‌ای تلقی می‌شوند (کارکردهای غیر ضروری)، نباید از کارفرمای خود بخواهید امکاناتی منطقی را برای انجام آنها تأمین نماید. 29 C.F.R. 1630(n)(1). درخواست شما نباید سختی‌های بی‌موردی را به کارفرما تحمیل کند. 29 C.F.R. قسمت‌های 1630.2(p), 1630.15(d).

۴. چگونه می‌توانم برای وسایل کمکی درخواست دهم؟

حقوق شما برای برخورداری از فناوری کمک در تمام مراحل شغلی، از جمله درخواست جهت اشتغال و استخدام، قابل اعمال است. 29 C.F.R. قسمت (o)(1) 1630.2.

۵. برای چه نوع فناوری‌های کمکی می‌توانم درخواست بدهم؟

ADA نوع تجهیزاتی که می‌توانید برای آنها درخواست بدهید را محدود نمی‌کند. هر چیزی که در انجام وظایف شغلی به شما کمک کند را می‌توان جزء امکانات منطقی تلقی کرد. می‌تواند یک ابزار ساده مثل یک ماشین تحریر ویژه شخصی باشد که فقط می‌تواند از یک دست خود استفاده کند یا یک دستگاه فوق پیشرفته مثل تجهیزات ارتباطی ویژه‌ای که امکان برقراری ارتباط را برای افراد دچار اختلالات گفتاری فراهم می‌سازند.

برای آنکه ایده‌ای کلی را درباره مجموعه تجهیزاتی بدهیم که ممکن است کارفرمای شما بر اساس ADA ملزم به تأمین آنها باشد، در اینجا فهرستی از مثال‌هایی موجود است که «کمیسیون فرصت‌های استخدامی برابر» (EEOC, Employment Opportunities Commission) به عنوان امکانات منطقی در «کتابچه راهنمای کمک‌های فنی، تعهد برای تأمین امکانات منطقی، قسمت 6, 3.10, III» (Technical Assistance Manual, The Reasonable Accommodation Obligation) Section III, 3.10, 6 خود ارائه داده است. (<https://askjan.org/links/ADAtam1.html>):

- دستگاه‌های ارتباطی ویژه ناشنوایان (TDDs, elecommunication Devices for the Deaf) این امکان را برای افراد دچار اختلالات شنیداری و/یا گفتاری فراهم می‌سازد که از طریق تلفن با دیگران ارتباط برقرار کنند.
- آمپلی‌فایرهای تلفن برای افرادی که دچار اختلالات شنوایی هستند مفید هستند.
-

- نرم افزارهای مخصوص برای رایانه‌های عادی و سایر تجهیزات می‌توانند برای کمک به افرادی که دچار اختلالات بینایی و/یا خواندن هستند، مطالب چاپی را بزرگنمایی یا متون نوشتاری را به متون گفتاری تبدیل کنند.
- علائم لمسی موجود روی تجهیزات به صورت خط بریل یا چاپ برجسته برای کمک به افراد دچار اختلالات بینایی مفید هستند.
- گوشی‌های تلفن و کلیدهای برق تطبیق یافته هم قابل استفاده توسط کسانی هستند که دچار فلج مغزی یا سایر معلولیت‌های حرکتی هستند.
- ماشین‌های حساب گویا برای افرادی مفید هستند که دچار ناتوانی‌های بینایی یا خواندن می‌باشند. گوشی‌های تلفن بلندگو دار می‌توانند برای اشخاصی که دچار قطع عضو یا سایر اختلالات حرکتی هستند مفید باشند. در فهرست ذیل، نمونه‌های دیگری از دستگاه‌های کمکی و قیمت‌های آنها ذکر شده است:
- یک تایمر دارای چراغ نشانگر این امکان را برای یک تکنسین پزشکی ناشنوا فراهم ساخت تا آزمایشات پزشکی را انجام دهد - قیمت ۲۷ دلار.
- برای یک منشی که در استفاده از دست‌هایش دچار محدودیت بود یک «میز چرخان» ("lazy susan") ویژه نگهداری پرونده فراهم شد که او را قادر می‌ساخت به کلیه مطالب لازم برای انجام شغلش دسترسی داشته باشد - قیمت ۸۵ دلار.
- برای یک متصدی نگهداری از زمین که از حیث استفاده از یکی از بازوهایش دچار محدودیت بود، یک رابط دسته‌شنکش قابل جدا شدن تأمین شد. این وسیله وی را قادر می‌ساخت که هنگام استفاده از شنکش، رابط را با دست معلول خود بگیرد و شنکش را با بازوی دیگرش که سالم بود کنترل نماید - قسمت ۲۰ دلار.
- یک آمپلی‌فایر تلفن، که به گونه‌ای طراحی شده بود که با سمعک کار کند، به یک کارگر کارخانه این امکان را داد که شغلش را حفظ کند و مجبور نباشد به شغلی کم درآمدتر منتقل گردد - قیمت ۲۴ دلار.
- برای یک مسئول پذیرش نابینا، یک دستگاه کاوشگر نوری تأمین شد که وی را قادر می‌ساخت تشخیص دهد کدام یک از خطوط مرکز تلفن زنگ می‌زنند، کدام یک در حالت انتظار هستند، و کدام یک مورد استفاده قرار می‌گیرند. زمانی که کاوشگر نوری بالای یک منبع روشن نگه داشته می‌شود، یک سیگنال صوتی از آن شنیده می‌شود - قیمت ۵۰ تا ۱۰۰ دلار.
- شخصی که قادر بود فقط از یکی از دست‌هایش استفاده کند، و به عنوان مسئول سرو غذا کار می‌کرد، می‌توانست هر کاری به جز باز کردن درب قوطی‌های کنسرو و امثال آن را انجام دهد. یک درب بازکن ویژه افراد یک دست در اختیار او قرار گرفت - قیمت ۳۵ دلار.
- خرید یک ی سبک یک جاروی کوچکتر یک نظافتچی دچار سندروم داون و مشکلات قلبی مادرزادی را قادر ساخت که وظایف شغلی خود را با حداقل محدودیت انجام دهد - قیمت زیر ۴۵ دلار.
- یک راننده کامیون به سندروم «تونل کارپال» مبتلا بود، که حرکت مچ او را محدود می‌ساخت و در هوای سرد هم موجب درد شدید در ناحیه مچ او می‌شد. یک آتل مچ ویژه همراه با دستکش مخصوص غواصان این امکان را برایش فراهم ساخت که حتی در شرایط آب و هوایی بسیار سرد هم رانندگی کند - قیمت ۵۵ دلار.
- یک هدست تلفن یک بازاریاب بیمه، که دچار فلج مغزی بود، را قادر ساخت که در حین صحبت با مشتریان، مطالب مربوطه را هم بنویسد - اجاره‌بها ۶ دلار در هر ماه.

– یک فرم مقوایی ساده، با عنوان «جیگ» (“jig”) این امکان را برای شخصی که دچار عقب‌ماندگی ذهنی بود فراهم ساخت که، به عنوان کارگر انبار یک فروشگاه خرده‌فروشی، به راحتی لباس‌های جین را تا بزند - قیمت ۰ دلار.

۶. جهت دریافت دستگاه‌های کمکی مناسب برای شغلم، باید چکار کنم؟

این فرایند با مطلع ساختن کارفرما از معلولیتی که دارید و نیازتان به یک دستگاه کمکی جهت انجام وظایف شغلی مربوطه آغاز می‌شود. بعد، باید برای یک جلسه به منظور بحث پیرامون نیازهای خاص خود درخواست دهید. اگر شما یا کارفرمایان اطلاعات کافی درباره فناوری‌های کمکی مورد نظر داشته باشید، می‌توانید در خصوص رفع نیازهایتان توافق کنید. شما باید محتوای بحث و شرایط توافق خود را مستندسازی کنید.

کارفرمای شما موظف به خرید گران‌ترین یا مدرن‌ترین تجهیزات کمکی نیست. در واقع، اگر بتوان نیازهای شما را به طرق دیگر رفع کرد، کارفرمای شما ملزم به خرید هیچ چیزی نیست. کارفرمای شما نمی‌تواند صرفاً به دلیل قیمت یک وسیله کمکی، هیچ اقدامی انجام ندهد مگر آنکه هیچ جایگزین دیگری وجود نداشته باشد و کارفرما بتواند ثابت کند که خرید آن وسیله هزینه‌ای ناروا را به وی تحمیل خواهد کرد. در عوض، وقتی امکان خرید این وسیله منتفی می‌گردد، کارفرما موظف است سایر جایگزین‌های منطقی را مد نظر قرار دهد. اگر هیچ گزینه منطقی وجود نداشته باشد، مثلاً به دلیل اینکه دستگاه‌های مورد نیاز به شدت گران هستند، باید این فرصت به شما داده شود که خودتان آنها را تأمین کنید.

۷. آیا کارفرمایم می‌تواند من را ملزم کند که نامه‌ای را از پزشکم مبنی بر فناوری‌های کمکی مورد نیاز ارائه دهم؟

خیر. در اکثر موارد، پزشکان از دانش کافی برای توصیه فناوری‌های کمکی لازم برخوردار نیستند. اگر اطلاعات کافی ندارید یا نمی‌توانید در خصوص فناوری‌های کمکی مورد نیاز توافق کنید، کارفرمای شما باید از یک ارزیاب بخواهد نیازهای شما را ارزیابی و تجهیزات مناسب را توصیه نماید. به پیوست 29 C.F.R. قسمت 1630.9 با عنوان «روند تعیین امکانات منطقی و مناسب»
(*Process of Determining the Appropriate Reasonable Accommodation*) رجوع کنید.

متخصصینی هستند که نیازهای معلولین به دستگاه‌های کمکی را ارزیابی می‌کنند. برخی از این متخصصین در واحدهای توانبخشی بیمارستان‌ها کار می‌کنند. سایر آنها را می‌توان در سازمان‌های ویژه معلولین یافت. همچنین، برخی از فروشندگان تجهیزات پزشکی هم ارزیابی‌های مربوط به دستگاه‌های کمکی را انجام می‌دهند. یک مشاور در «اداره توانبخشی»
(DOR, Department of Rehabilitation) یک متخصص در یک مرکز زندگی مستقل، یا یک مدیر پرونده در یک مرکز منطقه‌ای هم باید بتوانند شما را برای ارزیابی ارجاع دهند. در نتیجه ارزیابی، مشخص می‌شود که شما به چه فناوری‌های کمکی نیاز دارید.

۸. کارفرمایم چه اسناد یا اطلاعاتی را می‌تواند از پزشکم دریافت کند؟

کارفرما فقط مجاز است بداند شما بر اثر معلولیت خود دچار چه محدودیت‌های جسمی و ذهنی هستید. نامه پزشک باید حاوی شرح معلولیت و علت تأثیر آن بر توانایی شما برای انجام کارکردهای ضروری مرتبط با شغلتان باشد. پزشک شما نباید سایر اطلاعات پزشکی یا روانشناختی نامربوط را ارائه دهد. اگر بتوانید این اطلاعات را از طریق سایر مستندات قابل اطمینان ارائه کنید، لازم نیست پزشک خود را در این خصوص دخالت دهید.

۹. اگر کارفرمایم درخواست من برای وسایل کمکی را رد کند، چه اقداماتی می‌توانم انجام دهم؟

می‌توانید شکایتی را به یکی از سازمان‌های مربوطه تسلیم و یا مراتب را از طریق دادگاه پیگیری کنید. در اکثر موارد، قبل از مراجعه به دادگاه، باید شکایتی را تسلیم کنید. برای کسب اطلاعات بیشتر، لطفاً به نشریه ما، تحت عنوان «حقوق استخدام بر اساس قانون آمریکایی‌های دچار معلولیت» (*Employment Rights under the Americans with Disabilities Act*) در نشانی زیر، مراجعه کنید:

<http://www.disabilityrightsca.org/pubs/PublicationsEmployment.htm>

۱۰. آیا هیچ منبع تأمین بودجه‌ای هست که در خرید فناوری‌های کمکی مورد نیاز به من کمک کند؟

بله. یک طرح «طرح ویژه حمایت از خود» (PASS, Plan to Achieve Self-Support) این امکان را برای شما فراهم می‌سازد که از مزایای «سوشال سکوریتی» (Social Security) برای خرید فناوری‌های کمکی استفاده کنید. اداره توانبخشی هم می‌تواند در تأمین بودجه فناوری‌های کمکی همکاری کند. برای کسب اطلاعات بیشتر، لطفاً به نشریات ما درباره موضوعات زیر مراجعه کنید:

<http://www.disabilityrightsca.org/pubs/PublicationsAssistiveTechnology.htm>

و

<http://www.disabilityrightsca.org/pubs/PublicationsClientAssistanceProgram.htm>

بودجه *Disability Rights California* از چندین منبع تأمین می‌گردد؛ برای مشاهده فهرست کامل تأمین‌کنندگان بودجه این اداره، به نشانی <http://www.disabilityrightsca.org/Documents/ListofGrantsAndContracts.html> مراجعه فرمایید.